

λου. — Μετά οὕτως ἀκραγῆτος αἰσθήματος παρασκευάζεται να ἐκδηλώσῃ τὰ ὑπὲρ τῆς γαλλορωσικῆς συμμάχιας φρονήματα αὐτοῦ, ὥστε, ἂν μὴ μικρόν τι χαλινωγῇ ἐν τῇ ὁρῇ αὐτῇ, δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὑπὸ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ κοινοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν συμφέροντος διαγραφόμενου ὁρίου τούτου ἐνεκα μάλιστα φρονιμώταται πρὸς σύνεσιν καὶ μετριοπάθειαν παραινήσεις ἡκούσθησαν οὐ μόνον ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ, τῇ Γαλλίᾳ, ἐνθα ὁ Διὶ ὡν λαμπρὸν ἔγραψε ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἄρθρον. — Οὐδόλως ἄπροσιν λοιπὸν ὅτι οἱ ἐν Πετρούπολει, συνωθῶ ἄλλως τε καὶ τοῖς διέπονσι τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν πολιτικοῖς ὁροῖς, ἀπεδοκίμασαν πρᾶξιν τοῦ ρωσικοῦ τύπου δυναμένην νὰ ὑποθερμάνῃ ἐτι μᾶλλον τὸν ἐν Γαλλίᾳ ἐνθουσιασμόν καὶ ἐκτρέψῃ αὐτὸν εἰς προκλητικὰς διαδηλώσεις. — Ἄλλως τε ὅτι οὐδέμία χαλάρωσις ἐπὶ ἡλθεν ἐν τοῖς περὶ τῆς γαλλικῆς φιλίας αἰσθήμασι τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, τοῦτο ἀποδεικνύει οὐ μόνον αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς εἰς Τουλῶνα μεταβάσεως τοῦ ρωσικοῦ στόλου ἐν περιστάσει, δυναμένης κάλλιστα τὴν ἐπίδειξιν ταύτην νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ρωσικὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐν Μέρς προκλητικὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν συμπεριφορὰν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἐκφρασθεὶς πῶθος, ὅπως πλεῦσαν εἰς Κοπενάγην, ἐνθα ὁ τσάρος διατρίβει, διαμένη αὐτόθι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Τουλῶνι καὶ Παρισίῃς ἐορτῶν γαλλικὸν θωρηκτόν, πάντως ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ καὶ αὐτοπροσώπως νὰ μετᾷ τῆς γενομένης ἀνταλλαγῆς ρωσογαλλικῶν φιλοφρονήσεων.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέδωκεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν κα' σепτεμβρίου αὐγ' ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς πανιερωτάτους μητροπολίτας τοῦ οἰκουμένου θρόνον, δι' ἧς δηλοῦται. «ὅτι ἡ Ἐκκλησία προστηκόντως διεκονήσεν ὅπως, πρὸς βελίωσιν τῆς ἀνελλιπούς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων διαγορευμένων, ἐκτελῶνται πρὸς τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ γάμου πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις, καθ' ἃς οἱ μὲν ἀρμόδιοι ἱερεῖς προσάγουν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῶν ἀρχῇ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἐγγράμμοι ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται κώλυμα πρὸς νύμμιν στέψιν τῶν εἰς κοινωνίαν γάμου προσερχομένων, ὁ δὲ οἰκεῖος ἀρχιερεὺς, ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ συμβαινούσας τυχόν ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέσεις πράξεις, ἐκδίδωσιν ἀκολούθως τὴν νενομισμένην ἀδειαν ὀνομαστὶ ἀναφέρονσαν τὸν στέψοντα ἱερέα» . . . «Καὶ δὴ ἐπιστῶντες συντόμως τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀναμνησκόντες δ' ὅσα καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπισκοπικῆς ἀδείας δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων αὐτῆς διετύπωνεν, ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διακυβέρνησιν τελούσῃ ἐπαρχίᾳ ἐπιμελήσῃται τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμῶν διατεταγμένων, γινώσκων ὅτι ὁ κρῦψαι καὶ ἀνεῖν ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελούμενος γάμος ἄκυρός ἐστὶ καὶ ὡς μὴ ὑπάρξας, ὁ δὲ

τελέσας ἱερεὺς, εἰς αὐστηρὰς ὑποβάλλεται πεινᾷ, καὶ οὐδέμία, ὡς εἰκόσ, αἰτήσις περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ κυρώσεως τούτου γάμου ἀποδεκτὴ ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν» . . .

— Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλογραφικὸς Σύλλογος προσεκλήθη εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1894 συγκροτηθῆσμενον συνέδριον ὑμεινῆσθαι Βούδα-Πέστη.

— Προσέχθης ἀρχεται ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Εὐριπίδου, ὑπὸ Δ. Βερναρόζκη, τ' ἐπιστάτῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλογραφικοῦ Σύλλογου, ἀνέχων δὲ τῇ Ζωγράφειᾳ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 25 Σεπτεμβρίου

Συμπληροῦντες χάριν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς περιεργείας τῶν ἡμετέρων ἀγαγνοστών τὸν συγκεκριμένον πίνακα, ὃν ἐν τῇ τοῦ παρελθόντος, σαββάτου οἰκονομικῇ ἡμῶν ἐπιθεωρήσει ἐδημοσιεύσαμεν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων καὶ τὴν ἐντὸς τῆς τελευταίας ἐξαετίας γενομένην ἐκπληκτικὴν αὐτῶν ἀνατίμησιν, σημειοῦμεν ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἦτοι κατὰ δεπτέμοριον τοῦ 1887, αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ἐτιμῶντο φρ. 32, ἐν ᾧ εἶχον φθάσει 96, καὶ χθὲς ἐτιμῶντο φρ. 90 3/8, τριπλασιασθεὶς τῆς τιμῆς αὐτῶν. Ὡστε ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην κἀτοχος 100 μόνον ὁμολογιῶν τῶν, ἐν λόγῳ Σιδηροδρόμων ὠφέλειται νῦν φρ. 5,837, ἦτοι λίρας 256 ἐπὶ κεφαλαίου 140 λιρῶν! Ἐπίσης τὸ δάνειον προτεραιότητος (priorité), ὅπερ τότε ἔφερε τόκον 5 0/0 καὶ 1 0/0 χρεώλυτρον, ἐτιμᾶτο φράγκ. 350, ἐνῷ σήμερον τιμᾶται φρ. 445 καίτοι ὁ τόκος αὐτοῦ μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1890 γενομένην μετατροπὴν εἶναι 4 0/0, ὥστε κατ' ἀναλογίαν τοῦ τόκου ἀνετιμῶνται κατὰ φρ. 165. Ἐπίσης τὸ δάνειον τῶν τελωνείων, ὅπερ τὸν 106οριον τοῦ 1889 ἐτιμᾶτο φρ. 355, τιμᾶται νῦν φρ. 491 ἀνατιμῶν ἐντὸς τριετίας κατὰ 140 φράγκα. Ἀλλ' ἡ μᾶλλον καταπληκτικὴ ἀνατίμησις παρατηρεῖται εἰς τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὁσμανιέ νέον δάνειον, ὅπερ διὰ μετατροπῆς ἀντικατέστησε τὸ πρῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Δαχλιέ ἐσωτερικὸν δάνειον καὶ τὰ ὑπὸ διάφορα ὀνόματα ταμειακά γραμμάτια τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ λεγόμενον Δαχλιέ συνιστάμενον τότε ἐκ μόνον 500,000 λιρῶν ἔφερεν 6 0/0 τόκον καὶ 40/0 χρεώλυτρον, καὶ ὅπως πρὶν ἢ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον, ἐτιμᾶτο ἀπὸ 18 μέχρι 25, μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἀνετιμῶνται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μέχρι 35 καὶ περὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν περιεστρέφετο κατὰ τὸ 1887. Σήμερον δὲ τὸ κατὰ τὸ 1890 ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὁσμανιέ μετατραπὲν ἐκεῖνο δάνειον, συγκεκριμένον ἐκ 4,999,500 λιρῶν τουρκικῶν καὶ φέρον 40/0 τόκον καὶ 10/0 χρεώλυτρον, τιμᾶται 87 1/4!

Ἡ τοιαύτη ἐντὸς ὀλιγοχρονίου διαστήματος καταπληκτικὴ ἀνατίμησις τῶν ὀθωμ. χρεωγρ. ἀποδεικνύει τρανώτατα τὴν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου ἀναπτυχθεῖσαν καὶ ἰσχυροποιηθεῖσαν πεποι-

θουν περί τῆς ἀκλονήτου ἀσφαλείας καὶ τοῦ εὐρυτέρου μέλλοντος αὐτῶν. Τὴν πεπονημένην ταύτην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἐκδίδει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἢ πρὸς τὸν Ἀνακτα παγκόσμιος ὁπλοηγεὶς καὶ ἐμπιστοσύνη, διότι οὐδεὶς ἀπάρχει ὁ μὴ ἀναγνωρίζων ὅτι ὁ μεγαλόφων καὶ περιουσιώτατος Σουλτάνος Χαριτ ὁ Β' ἀφιέρωσαν ἅπαντα τὸν ἔνδοξον Αὐτοῦ βίον εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν πρόδοον καὶ τὴν ἐν γένει εὐημερίαν τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν Αὐτοῦ ἵσταν. Ὁμολογούμεν δὲ ὅτι ἐν τῶν ἐνδοξοτέρων Αὐτοῦ ἔργων εἶναι ἡ εἰς ἐπιζήλον περιωπὴν ἀνύψωσις τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τοῦ κράτους. Ἐκ τῆς νέας ὑψώσεως τῶν ὀθωμανικῶν χρεωγράφων ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἔγκριτος οἰκονομολογικὴ ἐφημερίς γράφει: «Ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις μαστίζει τὰ ἀμερικανικὰ κράτη καὶ τὰς πλείστας τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἡ Τουρκία ἵσταται ὑπερήφανον δεικνύουσα τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς εὐρωστίαν καὶ βαίνουσα ἀόρουσως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου».

Ἡ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην κίνησις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς ὑπῆρξεν ἐν γένει εὐνοϊκὴ εἰς τοὺς διασώτας τοῦ ὑψώμου, καὶ τὸ χρηματιστήριον ἡμῶν ἐξῆλθε τῆς στασιμότητος, ἐν ᾗ διετέλει. Τὸ Γενικὸν χρέος ἀνέτιμήθη μέχρις 24.17 1/2 καὶ μολονότι χθὲς ἐγένετο μικρὰ τις χαλάρωσις μέχρις 24.12, τὴν πρωίαν ταύτην ἐπανῆλθεν ἡ ζωηρότης καὶ αἱ σημειούμεναι τιμαὶ εἶδιν ἀνώτεροι τῶν χθεσινῶν. Τὸ Γενικὸν χρέος σημειοῦται 24, 15, οἱ δὲ Σιδηρόδρομοὶ 89 3/4 μὲ τὰς διὴν βελτιώσεως καὶ τὸ Μονοπώλιον 16, 24.

Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου ἀπὸ 3 1/2 εἰς 3 0/0 δὲν ἦτο ἀπροσδόκητος, καὶ ἡμεῖς δὲ εἰχομέν προείπει αὐτὴν ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς πέμπτης. Πρὸς ἀποδείξιν τῆς πληθώρας τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων, ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ, σημειοῦσιν ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ταμειακὰ γραμμάτια τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν διὰ 1,200,000 λίρας, προσεφέρθησαν δὲ 11.1 7,000 λίραι εἰς τὴν τιμὴν 98—16—4. Ἡ αὕτη πληθώρα παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν ἀγορὰν, τὰ δὲ διαθέσιμα κεφάλαια στρέφονται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰς γαλλικὰς ῥάντ τῶν 3 καὶ τῶν 4 1/2 0/0, καὶ εἰς τὰ ρωσικὰ, τὰ τουρκικὰ, καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα, ἐν μέρῳ δὲ καὶ εἰς τὰ ἰσπανικὰ, τὰ ὁποῖα ἔνεκα πολιτικῶν λόγων δὲν θεωροῦνται μὲ δυσμενὲς ὄμμα ἐν Γαλλίᾳ, ὅπως τὰ ἰταλικὰ. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς θεωρίας αὐτῶν αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες πειρῶνται νὰ παραστήσωσι δι' ἀριθμῶν καὶ στατιστικῶν πινάκων ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἰταλίας εἶναι χείρων ἢ ἡ τῆς Ἰσπανίας. Καὶ αὐτὴν τὴν ἐμπορικὴν θέσιν τῆς Ἰσπανίας εὐρίσκουσι πολλὰ ἀνώτεραν τῆς ἰταλικῆς, καὶ ἐν γένει οἱ ἐν Γαλλίᾳ πᾶν μετέρχονται ῥέσον, ὅπως ἐξευτελιώσῃ τὰ ἰταλικά χρεώγραφα καὶ δεινώσῃ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ ἐπικρατοῦσαν οἰκονομικὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἀγωνίζονται ν' ἀσφαλιτίσωσιν οἱ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐν τῶν ληφθέντων μέτρων εἶναι τὸ νὰ εἰσαχθῇ τὰ ἰταλικά χρεώγραφα καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Βιέννης, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ προλάβῃ τὴν ὑποτίμησιν, διότι ἡ χρηματικὴ στενωχία ἐξακολουθεῖ ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐν Αὐστροίᾳ, ὁ δὲ ἐπίσημος τόκος ἐν Βερολίνῳ εἶναι 5 0/0, εἰς τὴν αὐτὴν δὲ πε-

ρίπου τιμὴν εἶναι καὶ ὁ ἰδιωτικὸς. Ἡ χρηματικὴ στενωχία ἐξεδηλώθη ἐπὶ μᾶλλον κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκκαθάρσιν τοῦ τόκου, καθ' ἣν ὁ τόκος τῆς μεταφορᾶς (perpet) ἀνῆλθεν ἐν Βερολίνῳ μέχρις 6 1/2 τοῖς 0/0 ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν συνθήκας χρηματικὰς ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ πρὸς τὴν γαλλικὴν ἀγορὰν καθίσταται ἀδύνατος. Ἐπίσης ἀδύνατος καθίσταται καὶ ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ συνομολόγησις τοῦ ἰταλικοῦ δανείου, διότι αἱ ζητούμεναι ἐγγυήσεις εἶνε τοσοῦτον βαρεῖαι, ὥστε δὲν δύναται νὰ ὑποκύβῃ εἰς αὐτὰς ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις. Καὶ ὅμως πρὸ πολλοῦ ἤδη οἱ κεφαλαιοῦχοι τῆς Εὐρώπης ἐδῆλωσαν ὅτι ἀνεὺ ἀσφαλῶν ἐγγυήσεων οὐδ' ὁβολὸν θὰ δανείσωσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ κράτη, ὧν τὰ οἰκονομικά εἶδιν ἐπισηφάλη.

Ἐνεκα τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι μετεώρου καταστάσεως, τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἐξακολουθοῦσιν ὑποτιμώμενα ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς, γνωστὴ δὲ εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα συγκίνησις ἔνεκα τῆς ὑψώσεως τοῦ συναλλάγματος. Τὸ ἑλληνικὸν πάγιον σημειοῦται σήμερον 25,50, τὸ Μονοπώλιον 38,50, τὸ δάνειον τοῦ 1881 33,75 καὶ τὸ τοῦ 1881 35,50.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμολογίου συλλέγοντος κατὰ ῥήμα ἐκδόσεων. Διευθύνται Χαράλαμπος Ἀννίος ἐν Ἀθήναις, Χριστοφόρος Σαμαρτσίδης ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τόμος ΙΕ'. Φυλλάδιον 11 ἰουλίου. Περιεχόμενα.

— Ἡ Προσιὰς Λίμνη. — Φίλτρα, Ἐποδὶ καὶ Φαρμακεία (ἐξ ἀνεκδότου πραγματείας περὶ τῶν «Ἑλληνίδων ἑταιρῶν»). — Τὰ Λουτρά τῆς Ἰππίας. — Ἐξέχεται ἀπὸ τῶν κόσμων ἡ Θλίψις, πολωνικὴν διήγημα Ε. Ὁρσέσσκο (ἐκ τοῦ ρωσικοῦ). — Νεκρικὴ τελετὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις Ἑλλήσιν. — Ἀντώνιος Ροῦθινστῆν (βιογραφικὴν δοκίμιον). — Ἀλβανικὰ καὶ Μαυροβουνιωτικὰ περίεργα. — Παραμῖται καὶ παροιμιώδεις φράσεις.

Φυλλάδιον Ι', αὐγούστου. Περιεχόμενα. — Περὶ ποινικῶν φυλακῶν καὶ σωφρονιστικῶν συστημάτων, ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ. — Μὴ τὰ βέλγας νηστεία. — Ἀντώνιος Παλατιανός. — Ἀντώνιος Ροῦθινστῆν (βιογραφικὴν δοκίμιον). — Ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ διηγήματος «Νέλου καὶ Λαμψιαντίας». — Ἡ Μεγάλη Ἰσχυροσότης (ἐκ τῶν ἐθιμῶν τῆς Κεραλληνίας). — Ἱστορικαὶ σημειώσεις περὶ σταφίδος. — Ὁ Τολστόν ὡς παιδαγωγός. — Παραμῖται καὶ παροιμιώδεις φράσεις. — Νίνας τῶν περιγεγραμμένων.

Διὰ τοῦ τεύχους τούτου συμπληροῦται ὁ ΙΕ' τόμος, ὑπὲρ τὴν διευθύνσιν, ἐνταῦθα μὲν τοῦ ἀγαπητοῦ λογιῶ καὶ πρώην γυμνασάρχου κ. Χριστοφόρου Σαμαρτσίδου, ἐν Ἀθήναις δὲ, ὑπὸ τοῦ χαριέντος λογιγράφου κ. Χαράλαμπος Ἀννίου. Ὅλα δὲ ἐγένετο ἡ διευθύνσις αὐτὴ καὶ ὅποια προσκομίσαντο τῷ Παρνασσῷ, ἀσφαλῶς δύναται νὰ κρίνῃ ὁ μετὰ ρήτρας τὴν τόμον ἔχων, ὁμολογήσει δὲ ὅτις ἡ διὰ τῶν διευθυντῶν ἐπαρξὴ τὸ καθήκον αὐτῆς, ὅτι οὐδαμῶς παρεσβῆν ὑπὲρ τῶν μόνων τὰ ἐλαφρὰ φιλομένων, ἀπερ' ὅτις στεροῦνται πάσης ἀξίας, ἀλλὰ ἐγὼ νὰ παράσχῃ τρυφὴν ῥωστικὴν καὶ σὺν αὐτῇ καὶ τερπνὴν, νὰ ποιῇ δὲ τὴν Παρνασσὸν ἀνίγνωστα πᾶσις ταῖς τῆς κοινωνίας τάξεσι. Ἐπὶ τούτῳ συγκαίροντες τοῖς ἡμετέροις συναδέλφους, εὐχόμεθα ὅπως αἱ ἡσῖαι καὶ οἱ κόποι αὐτῶν τῆς δευτέρας τυγχόντες ἐκτιμήσεως ἀμειψθῶσιν ἀξίως.

Ὁ ἐπεθεσὺς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ